

Sygn. akt VI GC 1183/15/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: S. S. & W. Sp.j. w W.

przeciwko: (...) S.A. w S.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda S. S. & W. Sp.j. w W. kwotę 1 210 zł (jeden tysiąc dwieście dziesięć złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27 marca 2013 r. do dnia zapłaty do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 258 zł (dwieście pięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1183/16/3

UZASADNIENIE

Powódka S. C.-s (...) spółka jawna z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. z pozwem o zapłatę kwoty 1 210 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 marca 2013 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu – opłaty sądowej od pozwu, kosztami opłaty od pełnomocnictwa, w tym kosztami zastępstwa procesowego, zgodnie z żądaniem sprecyzowanym w piśmie z dnia 16 września 2015 r.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 28 sierpnia 2013 r. samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność K. W. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Samochód podlegał ubezpieczeniu AC u pozwanej. Powódka zawarła z poszkodowanym umowę z dnia 1 października 2012 r. dotyczącą najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) o nr rej. (...). Samochód był wynajmowany przez poszkodowanego od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia 11 października 2012 r. Opłata za wynajem samochodu w okresie 11 dni została udokumentowana fakturą VAT nr (...) na kwotę 1210 zł netto. Samochód poszkodowanemu niezbędny był do prowadzenia działalności gospodarczej. W dniu 23 stycznia 2013 r. powódka nabyła od poszkodowanego wierzytelność w drodze umowy cesji wierzytelności, przysługującą wobec pozwanego. W dniu 26 marca 2013 r. pozwany wydał decyzję o odmowie wypłaty odszkodowania, wskazując że poszkodowany nie poinformował pozwanej o potrzebie wynajmu samochodu zastępczego, a tym samym zgodnie z warunkami (...) pozwana nie zwraca kosztów samodzielnie poniesionych przez poszkodowanego. Powódka podniosła, iż poszkodowany informował pozwaną o potrzebie otrzymania samochodu zastępczego. Podczas odstawienia samochodu do serwisu, poszkodowany poinformował konsultanta pozwanej, że niezbędny jest mu

samochód zastępczy. Konsultant pozwanej potwierdził, iż poszkodowanemu należy się samochód zastępczy, przy czym nie zaproponował, iż pozwana taki samochód podstawia, wskazując jednocześnie, że wynajem pojazdu zastępczego poszkodowanemu należy się zgodnie z warunkami polisy. Pozwana nie poinformowała poszkodowanego, że z jakichś powodów nie może otrzymać samochodu zastępczego, czy też takiego wynajmu nie może dokonać sam.

W dniu 22 października 2015 r. w sprawie o sygn. VI GNc 2447/15/5 Sąd Rejonowy w Tychach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że zgodnie z § 5 ust. 1 OWU w ramach ubezpieczenia Hestia C. A. pozwana organizuje wyłącznie usługi określone w OWU przysługujące w ramach Hestia C. A. i nie zwraca kosztów usług poniesionych samodzielnie przez ubezpieczonego. Postanowienie to, zgodnie z ust. 2 § 5 OWU nie dotyczy kosztów holowania oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego, jednakże w przypadku tych usług, konieczne jest wcześniejsze uzgodnienie przez poszkodowanego z pozwaną, iż z takich usług będzie korzystał. Poszkodowany tego warunku nie dopełnił, albowiem nie informując o tym pozwanej wynajął pojazd zastępczy. Nadto pozwana podniosła zarzut braku legitymacji czynnej wskazując, że cesja z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczy umowy OC, a w niniejszej sprawie powód dochodzi należności w związku z zawartą umową AC. Pozwana wskazała, że cesja została zawarta przed dniem szkody.

Sąd ustalił co następuje:

Bezspornym jest, że samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność K. W. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. W związku z powyższym w dniu 1 października 2012 r. powódka zawarła z poszkodowanym umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) o nr rej. (...). Pojazd był wynajmowany przez poszkodowanego od dnia 1 października 2012 r. do dnia 11 października 2012 r. Samochód był niezbędny poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej.

Dowód: umowy najmu (k. 29-30), oświadczenie (k. 31).

Poszkodowanego i pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia AC zawarta na okres od 6 maja 2012 r. do dnia 5 maja 2013 r. potwierdzona polisą nr (...) z dnia 26 kwietnia 2012 r. Integralną część umowy stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia Kosztów Udzielenia Natychmiastowej Pomocy Hestia C. A.. Zgodnie z § 5 ust. 1 OWU w ramach ubezpieczenia Hestia C. A. pozwana organizuje wyłącznie usługi określone w OWU przysługujące w ramach Hestia C. A. i nie zwraca kosztów usług poniesionych samodzielnie przez ubezpieczonego. Postanowienie to, zgodnie z ust. 2 i 3 § 5 OWU nie dotyczy kosztów holowania oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego, jednakże w przypadku tych usług konieczne jest wcześniejsze uzgodnienie przez poszkodowanego z pozwaną, iż z takich usług poszkodowany będzie korzystał. Po spełnieniu powyższego pozwany dokonuje zwrotu na podstawie oryginałów rachunków lub faktur dotyczących kosztów poniesionych przez ubezpieczonego w wysokości 150 zł netto za dobę najmu. Podczas odstawienia samochodu do serwisu, konsultant pozwanej potwierdził, że poszkodowanemu należy się samochód zastępczy. Poszkodowany nie został poinformowany, iż nie może wynająć samochodu zastępczego bez uzgodnienia z pozwaną. Pozwana nie zaproponowała samochodu zastępczego poszkodowanemu.

Dowód: polisa (k. 55-56), OWU (k. 57-61), zeznania świadka K. W. (k. 101-102).

W dniu 22 stycznia 2013 r. powódka wystawiła na rzecz K. W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 488,30 zł brutto tj. 1 210 zł netto z tytułu wynajmu samochodu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego samochodu i likwidacji szkody przez okres 11 dni przy cenie jednostkowej netto 110 zł netto za dzień.

Dowód: faktura VAT (k. 32).

W dniu 23 stycznia 2013 r. poszkodowany i powódka zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przelał na cesjonariusza swoją wierzytelność – prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego w związku ze

szkodą komunikacyjną z dnia 28 sierpnia 2012 roku. Pismem z dnia 23 stycznia 2013 r. poszkodowany poinformował pozwanego o dokonanej w dniu 23 stycznia 2013 r. cesji wierzytelności na rzecz powódki.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 34-35), informacja o cesji wierzytelności (k. 36).

Pismem z dnia 26 marca 2013 r. pozwany poinformował powódkę o odmowie wypłaty odszkodowania, a w dniu 13 marca 2013 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty spornej kwoty, jednakże bezskutecznie.

Dowód: pisma (k. 37, 77).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd uznał zeznania świadka K. W. za w pełni wiarygodne dla sądu, ponieważ są logiczne, konsekwentne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd postanowił pominąć wniosek o przesłuchanie stron, albowiem został skutecznie cofnięty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez S. (...) – S.S. & W. Sp. j. z siedzibą w W. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. na uwzględnienie w całości.

Powódka domagała się zasądzenia kwoty 1 210 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 marca 2013 r. do dnia zapłaty wskazując, że w drodze cesji nabyła wierzytelność - prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 28 sierpnia 2013 r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc m.in., iż poszkodowany nie uzgodnił z pozwanym najmu pojazdu zastępczego do czego był zobowiązany na mocy OWU.

Wskazać należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu powódka w należyty sposób wykazała, iż skutecznie nabyła przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego. Ewidentne omyłki pisarskie nie mogą świadczyć o braku legitymacji procesowej.

Zgodnie z art. 805 §1 K. c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy ubezpieczenia jest z jednej strony zobowiązanie do spełnienia określonego świadczenia przez ubezpieczyciela w razie zajścia określonego w umowie wypadku, z drugiej zaś strony zobowiązanie do zapłaty składki przez ubezpieczającego.

Poszkodowanego i pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia AC zawarta na okres od 6 maja 2012 r. do dnia 5 maja 2013 r. potwierdzona polisą nr (...) z dnia 26 kwietnia 2012 r. Integralną część umowy stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia Kosztów Udzielenia natychmiastowej Pomocy Hestia C. A..

W umowie strony uzgodniły, że zgodnie z § 5 ust. 1 OWU w ramach ubezpieczenia Hestia C. A. pozwana organizuje wyłącznie usługi określone w OWU przysługujące w ramach Hestia C. A. i nie zwraca kosztów usług poniesionych

samodzielnie przez ubezpieczonego. Postanowienie to, zgodnie z ust. 2 i 3 § 5 OWU nie dotyczy kosztów holowania oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego jednakże w przypadku tych usług konieczne jest wcześniejsze uzgodnienie przez poszkodowanego z pozwaną, iż z takich usług poszkodowany będzie korzystał. Po spełnieniu powyższego pozwany dokonuje zwrotu na podstawie oryginałów rachunków lub faktur dotyczących kosztów poniesionych przez ubezpieczonego w wysokości 150 zł netto za dobę najmu. Pozwany twierdził, że poszkodowana nie wypełniła powyższego, dlatego też decyzją z dnia 26 marca 2013 r. odmówił wypłaty odszkodowania. Sąd w niniejszej sprawie oparł się na zeznaniach K. W., który wskazał, że podczas odstawienia samochodu do serwisu, konsultant pozwanej potwierdził, że poszkodowanemu należy się samochód zastępczy. Poszkodowany nie został poinformowany, iż nie może wynająć samochodu zastępczego bez uzgodnienia z pozwaną. Pozwana nie zaproponowała samochodu zastępczego poszkodowanemu. Poszkodowany był przekonany o tym, że jak wskazał przysługuje mu pełne ubezpieczenie AC. Z tych też względów Sąd uznał, iż poszkodowany był uprawniony do wynajęcia samochodu zastępczego.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzono na podstawie art. 415 k.c. w związku z art. 805 § 1 k.c. od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1210 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Jak wynika z § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Powódka domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 27 marca 2013 r. do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 61,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 6 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.).

SSR Jolanta Brzęk